

Att välja väg

Ibland leder vägar dit ingen tror. Förledande enkla att styra in på, fast inte alltid lika enkla att komma ifrån. Kanske vägvisare saknas eller är alltför lätta att förbise.

Vägar brukar tack och lov ha ett syfte. Leda till något eller också leda ifrån något. Men så har vi vägar som mest bara förvirrar. Allt tycks stå i klar dager utifrån kartan, som om man faktiskt löst en gordisk knut, men så visar det sig istället vara lösa repstumpar utan all kontakt med varandra.

Visst vet vi att det kan ta sin tid att finna rätta vägar. En smal och kurvig grusväg slingrar mellan höga, tätvuxna granar och avslutas abrupt vid någon fallfärdig ödegård. Eller ändlösa, svarta asfaltstreck bort över vida slätten, som överraskande övergår i en hektisk motorvägspåfart. En tredje väg kan saxa brant och ansträngt uppför bergsidans serpentiner och vem kan veta vad som väntar på andra sidan krönet.

I vardagen följer vi oftast våra breda, väl beprövade vägar. Inga oväntade, tvära kurvor och inget eftersatt underhåll. Visst trängs vi pendlare i uppskruvat tempo och med riskfyllda omkörningar. Men där finns ändå en trygghet i själva rutinen, i det igenkännbara, i sin pendlargrupp.

Finmaskiga vägar breder ut sig över landskapet. Binder samman och ger oss snabbare och enklare kontakter. Vi fraktar runt mängder av varor, upptäcker främmande landskap och spännande kulturer, våra vyer vidgas.

Under romartiden sades alla vägar bära till Rom. Vart bär de hän i vår moderna tid? Sydeuropas solresor har blivit vardagsmat och nu gäller andra delar av klotet; Thailand, Tibet, arktiska isbergen. Vi famnar efter alltmera utmaningar där rymdresor är det senaste i den mest exklusiva turistmenyn.

Tillsammans väver vi vårt finmaskiga nät av landsvägar, järnvägar och fartygsrutter, och förstås alla flygleder högt däruppe bland molnen. Vi vårdar ömt våra gränslösa, hypersnabba bredband. Ändå har väl ingen före oss använt ordet "främlingskap" oftare än just vi.